

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a Mgr. Radovana Havelce v právní věci navrhovatele: **Mgr. Václav Voříšek**, advokát se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti odpůrcům: **I) Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, **II) Ministerstvo dopravy**, sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o námitce podjatosti vznesené navrhovatelem proti soudci Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandru Krýslovi ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. Na 204/2025,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Plzni Mgr. Alexandr Krýsl **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. Na 204/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatel se svým podáním obrátil na Krajský soud v Plzni ve věci činnosti Krajského úřadu Plzeňského kraje a Ministerstva dopravy. Jelikož krajský soud považoval dané podání za nejasné, vyzval navrhovatele usnesením ze dne 23. 4. 2025, č. j. Na 204/2025-7, aby odstranil jeho vady a potřebným způsobem jej doplnil.

[2] Dne 5. 5. 2025 vznesl navrhovatel (včasnou) námitku podjatosti proti soudci (předsedovi senátu) krajského soudu, Mgr. Alexandru Krýslovi. Tuto námitku odůvodnil odkazem na usnesení krajského soudu ze dne 29. 4. 2025, č. j. 55 A 2/2025 - 15, v němž měl jmenovaný soudce „zbytečně a bez věcného důvodu“ uvést: „*Na uvedeném nemění ani celkový kontext věci: Skutečnost, že žalobce a jiné osoby nechvalně známé výstředními způsoby zastupování v přestupkových a jiných věcech, jsou aktuálně ve při, nečiní z nynější žaloby věc projednatelnou ve správním soudnictví.*“ V příslušné poznámce pod čarou zmíněné usnesení odkazovalo na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 2. 2021, č. j. 17 A 27/2020 - 35, odst. [1]; usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. I. ÚS 2723/16, body 3 a 8; usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 5. 2016, sp. zn. I. ÚS 1028/16, bod 1.

[3] Navrhovatel v námitce podjatosti tvrdí, že vůči němu (a jím podané „žalobě“) jmenovaný předseda senátu není neutrální. Citovaná formulace svědčí o tom, že jej řadí mezi ony „*nechvalně známé osoby*“. Jde o nepravdivé tvrzení, přičemž podle navrhovatele má

sám předseda senátu problémy s komunikací, jak o tom svědčí některé články v médiích a také výtku uložená mu předsedou Vrchního soudu v Praze. Předseda senátu by se měl omluvit a vysvětlit, že nechvalně známou osobou měl na mysli pouze pana P. K. Ve věci také mohlo jít o účelově zastřenou urážku navrhovatele.

[4] Je také problematický užitý odkaz na rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 17 A 27/2020 - 35. I ten svědčí o tom, že Mgr. Krýsl není vůči navrhovateli neutrální a že mu věnuje přehnanou pozornost. Navrhovatele není možné srovnávat s advokáty uvedenými v rozhodnutí č. j. 17 A 27/2020 - 35, neboť navrhovatel nikdy nehájil členy první generace Frakce Rudé armády a nemá ani životopis podobný těmto advokátům. Mgr. Voříšek také nikdy nezastupoval klienty, kteří by se hájili tím, že vozidlo řídily mrtvé nebo umírající osoby. Přitom ale advokát musí respektovat pokyny klienta a jeho představy o výkonu práva obhajoby. Na rozdíl od Mgr. Krýsla si již navrhovatel nevzpomene, že v roce 2019 v Plzni někoho zastupoval. Není také pravda, že by Mgr. Voříšek při obhajobě postupoval výstředně a Mgr. Krýsl to ani nijak nedokládal. Je neakceptovatelné, aby předseda senátu účelově dával do jedné roviny navrhovatele a recidivistu P. K., který vystupoval přes „kriminální“ podnik Motoristická vzájemná pojišťovna, družstvo. Mgr. Krýsl měl v souvislosti s P. K. podat Policii ČR oznámení o podezření z trestného činu, a pokud to neučinil, je tu podezření z trestné činnosti u samotného Mgr. Krýsla a z toho, že umožňoval, aby v České republice mohla po dobu mnoha let působit ona „pojišťovna“.

[5] Navíc výrok, že Mgr. Krýslem uvedené osoby jsou „*ve při*“, svádí k myšlence, že navrhovatel a další osoby snad jsou „*ve při*“, tedy prasata. Navrhovatel není přehnaně podezřívavý, ale slovní schválnost předsedy senátu navozuje nepravdivý dojem, že je navrhovatel ve sporu s P. K. nebo spolkem Anděl na cestě, z. s. Zbytečné poznámky Mgr. Krýsla nepřinášejí nic dobrého ani pro soudce, ani pro pověst správního soudnictví.

[6] Důvod podjatosti spatřuje navrhovatel také v tom, že předseda senátu, Mgr. Krýsl, „*nezajistil, případně nedohlédl na to, pokud si žalobce správně vzpomíná, aby bylo žalobci doručeno vyjádření žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje žalobci, zvláště pokud vyznívalo ve prospěch žalobce a jeho žaloby*“.

[7] Uplatněnou námitku podjatosti krajský soud předložil v souladu s § 8 odst. 5 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. V rámci předkládací zprávy soudce Mgr. Alexandr Krýsl uvedl, že nemá žádný poměr k účastníkům řízení ani k projednávané věci, pro který by byl dán důvod pochybovat o jeho (ne)podjatosti. Navrhovatelem zmiňované rozhodnutí je rozhodnutím senátu, nikoli jediného soudce. V případě rozhodnutí, na která odkazoval krajský soud v usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15, jde o pravomocná rozhodnutí mj. Ústavního soudu. Důvodem k vyloučení soudce nejsou ani okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] Nejvyšší správní soud k posuzovanému případu předně uvádí, že integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Princip nestranného,

pokračování

nezávislého a spravedlivého rozhodování představuje základní pilíř a předpoklad fungování soudní moci a všichni soudci jsou povinni jej ctít a naplňovat.

[9] Odrazem uvedeného principu je ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., které uvádí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[10] Důvodem vyloučení je tedy jen taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti. Při úvahách o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s., je nicméně nutno postupovat velmi obezřetně, neboť jde o výjimku z ústavní zásady, podle které nesmí být nikdo odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon, a na něj navazující rozvrh práce, určují osobu zákonného soudce (příslušného soudního oddělení, senátu), je tato příslušnost zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci lze proto jen výjimečně a ze závažných důvodů, které mu, alespoň potenciálně, brání rozhodnout v souladu se zákonem, nezáužatě a spravedlivě (srov. usnesení tohoto soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16).

[11] Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může *účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.* Oběma procesním podmínkám navrhovatel dostál. Námitku podjatosti uplatnil včas, a také jí zdůvodnil, neboť uvedl skutečnosti, z nichž podjatost soudce dovozuje. Nejvyšší správní soud se tedy touto námitkou může zabývat věcně.

[12] Nestrannost soudce se zkoumá jednak z hlediska subjektivního, jednak z hlediska objektivního, přičemž platí, že pro posouzení je rozhodující hledisko objektivní (okolnosti zakládající pochybnost o soudcově nepodjatosti), avšak podpůrně se přihlíží i k subjektivním hlediskům (osobnímu přesvědčení) účastníků či soudce samotného (obdobně viz usnesení tohoto soudu ze dne 13. 4. 2010, č. j. Nao 13/2010-68).

[13] Subjektivní kritérium vypovídá především o postoji soudce ve vztahu ke konkrétnímu případu. V dané věci nicméně z vyjádření Mgr. Krýsla vyplývá, že se v souzené věci za podjatého nepovažuje.

[14] Než se Nejvyšší správní soud bude dále zabývat objektivním hlediskem podjatosti, nejprve se vyjádří k tomu, zda lze vytýkané výroky vůbec přiřadit k osobě Mgr. Krýsla. Jak

ten uvádí, šlo totiž o senátní rozhodnutí, nikoli o rozhodnutí samotného předsedy senátu. Tomu sice Nejvyšší správní soud přisvědčuje, zároveň má ale za to, že navrhovatelem napadané výroky lze minimálně z širšího pohledu spojit (i) s Mgr. Krýsl, jakožto předsedou příslušného senátu. Zároveň Nejvyšší správní soud k věci přistupuje v rámci zodpovědného posouzení věci tak, jako by autorem zmíněných formulací skutečně byl přímo Mgr. Krýsl (srov. přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2022, č. j. Nao 41/2020-62, odst. [14]), který navíc byl v daném případě předsedou senátu a dotčené usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15 podepsal.

[15] Pokud jde o posouzení formulací obsažených v usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15 ze zmíněného objektivního hlediska, bylo by možné navrhovateli přisvědčit, že obsahují jisté – nikoli nutně pozitivní – hodnocení navrhovatelovy profesní činnosti, pakliže by Nejvyšší správní soud připustil, že skutečně mířily na navrhovatele (k tomu podrobně odst. [19] a násl. tohoto usnesení). I kdyby Nejvyšší správní soud měl za to, že formulace usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15 skutečně směřovaly na navrhovatele, bylo by třeba jedním dechem říci, že by nešlo o výslovně pejorativní vyjádření soudce na adresu účastníka řízení. Pejorativní výrok sice může být důvodem k závěru o podjatosti soudce (srov. nález Ústavního soudu ze dne 31. 7. 2018, sp. zn. III. ÚS 4071/17), ale v nyní projednávané věci nejde o takové situace, jakými se Nejvyšší správní soud již v minulosti zabýval. Nejvyšší správní soud tak například s ohledem na konkrétní okolnosti případu nepovažoval za důvod podjatosti, pokud soudkyně v telefonickém hovoru zástupci účastníka řízení sdělila, že „*lže jako malý kluk*“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. Nao 41/2020-62). Ani v nynější věci tak nešlo zdaleka o takovou intenzitu a povahu výroku, jakou se zabýval Ústavní soud ve shora zmíněném nálezu sp. zn. III. ÚS 4071/17. Nadto zejména výrok o způsobu obhajoby by nepředstavoval výraz osobní antipatie nebo nepřátelství, ale spíše hodnocení výkonu advokacie ze strany navrhovatele (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 3. 2019, č. j. 2 As 383/2017 - 46, odst. [29]; i zde vystupoval jako zástupce žalobce právě nynější navrhovatel a posuzované otázky se týkaly i jeho osoby a jeho profesní činnosti). Z tohoto výroku by nebylo možno dovodit potřebnou intenzitu „osobní angažovanosti“ soudce, v souvislosti s níž by bylo možné uvažovat o narušení nestranného postoje (srov. nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 197/94; citován např. v odst. [8] usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. Na 282/2016-92 – ostatně i tato věc se týkala právě navrhovatele).

[16] Podobně podjatost nebyla shledána ani v případě, kdy nynější navrhovatel měl ve své podstatě za to, že mu konkrétní soudce věnuje nepatřičnou pozornost tím, že „*si na něj vede složku*“ v souvislosti se způsobem, jakým navrhovatel vykonává advokacii (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. Nao 118/2017-145, ze dne 30. 11. 2016, č. j. Nao 282/2016-92, ze dne 16. 5. 2017, č. j. Nao 109/2017-152, ze dne 30. 3. 2017, č. j. Nao 119/2017-92).

[17] Je sice pravda, že se rozsudek krajského soudu č. j. 17 A 27/2020 - 35, na který krajský soud odkázal v usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15, netýkal přímo navrhovatele; přesto zmínka o něm nebyla irelevantní, neboť v této věci navrhovatel vystupoval jako právní zástupce žalobce, který se měl v řízení před správními orgány nechat zastupovat osobami, které jsou „*nechvalně známé*“ svými problematickými procesními aktivitami. V rozsudku

pokračování

č. j. 17 A 27/2020 - 35 se tak soud nevyjádřil k osobě navrhovatele, ale přiléhavě např. k aktivitám pana P. K.; podobné se týká usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2723/16, kdy v tomto řízení navrhovatel vystupoval také jako advokát. Přitom obě tato rozhodnutí se zmiňovala o obhájcích první generace členů Frakce Rudé armády pouze v souvislosti s „*nedůvodně přepjatou argumentací*“ (odst. [16] rozsudku č. j. 17 A 27/2020 - 35) týkající se vyloučení zmocněnce pro řízení, pana P. K., v níž byla činěna paralela vyloučení tohoto zmocněnce s problematikou vyloučení obhájců členů první generace Frakce Rudé armády. Tuto argumentaci označil za „*nemístnou*“ Ústavní soud v usnesení ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. I. ÚS 2723/16. Stojí přitom za pozornost, že v řízení sp. zn. 17 A 27/2020 a sp. zn. I. ÚS 2723/16 vystupoval jako advokát právě navrhovatel, z čehož plyne, že danou argumentaci do řízení vnesl on sám. Nadto úvahy krajského soudu nyní nebyly nijak spekulativní a nepodložené, ale měly vazbu na konkrétní řízení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. Nao 282/2016-92, odst. [9] a [10], a to s odkazem na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 158/2016 - 72).

[18] Na okraj pak Nejvyšší správní soud zmiňuje, že sám v minulosti naznačil v konkrétních věcech možnost úvahy, zda v případě navrhovatele „*se nejedná o případ zneužití procesního práva*“ (usnesení ze dne 28. 3. 2017, č. j. Nao 122/2017-136, odst. [14]). O tom, že případné spojení navrhovatele s problematickými praktikami, není nepodloženou úvahou krajského soudu, svědčí i judikatura Nejvyššího správního soudu. Mezi jinými rozhodnutími je možné zmínit např. rozsudek ze dne 16. 7. 2020, č. j. 6 As 2/2020 - 38, v jehož odstavci [14] zdejší soud uvedl: „*V nyní projednávané věci je provozovatelem vozidla právnická osoba s názvem Řešíme pokuty, o. s., jež se nechává zastupovat Ing. J. K. a Mgr. Václavem Voříškem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. dubna 2019 č. j. 4 As 29/2019 - 33). Nejvyššímu správnímu soudu je známo i z řady dalších kauz, že tyto osoby společně s P. K. (bratrem Ing. J. K.), tvoří podnikatelskou skupinu, jež pod hlavičkou nejrůznějších subjektů (např. FLEET Control s.r.o. či Motoristická vzájemná pojišťovna) běžně používá k hájení zájmů svých klientův přestupkových řízeních nejrůznější obstrukční praktiky (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. listopadu 2016 č. j. 6 As 36/2016 - 29, ze dne 4. října 2017, č. j. 8 As 146/2016 - 29, či ze dne 6. února 2019 č. j. 9 As 429/2018 - 35, č. 3864/2019 Sb. NSS, a tam odkazovanou judikaturu). Některé z těchto praktik byl Nejvyšší správní soud nucen označit dokonce za „hyenismus“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. června 2016, č. j. 6 As 73/2016 - 40).“ Navrhovatelovo kategorické ohrazení se, že nemá s nevhodnými praktikami nic společného, se jeví přinejmenším jako účelové.*

[19] Především však má Nejvyšší správní soud za to (a proto své shora uvedené úvahy uváděl důsledně v podmiňovacím způsobu), že krajský soud v usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15 zvolenou formulací přímo nemířil na navrhovatele, ale na zmiňované jiné „*nechvalně známé*“ osoby. Není přitom pochyb o tom, že konfliktní vztah přinejmenším s některou z těchto osob navrhovatel skutečně má. Nejvyšší správní soud dodává, že v usnesení ze dne 6. 11. 2017, č. j. Nao 311/2017-29, se v souvislosti s rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 1. 6. 2016, č. j. 52 A 103/2015 - 69, objevuje zmínka o „*nechvalně známém*“ obecném zmocněnci P. K. (kasační stížnost proti rozsudku č. j. 52 A 103/2015 - 69 zamítl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 21. 2. 2017, č. j. 8 As 174/2016 - 36; viz také v odst. [18] zmíněný rozsudek č. j. 6 As 2/2020 - 38).

V případě řízení vedeného pod sp. zn. Nao 311/2017 zastupoval pana P. K. právě navrhovatel; oprávněně jej krajský soud i v současnosti zmínil v souvislosti s navrhovatelem.

[20] Navrhovatel věc zkresluje či významově posouvá ve dvojím směru. Zaprvé krajský soud nehovořil přímo o něm, ale pouze jej zmínil v souvislosti s navrhovatelovým sporem s jinými osobami, jejichž činnost hodnotil kriticky; zadruhé krajský soud navrhovatele nijak nepřirovnával k obhájcům členů první generace Frakce Rudé armády (přičemž původcem této argumentační linie je sám navrhovatel, který tehdy nepřímě „hájl“ pana P. K., resp. jeho činnost jako zmocněnce). Irelevantní je tak i zmínka navrhovatele, že by jej předseda senátu krajského soudu měl „*v blavě*“ i po několika letech, kdy sám navrhovatel na ten který případ zapomněl (i kdyby si snad předseda senátu ze své činnosti vzpomínal na určité případy, nelze mu to klást k tíži; ba právě naopak). Avšak, i kdyby byla v usnesení č. j. 55 A 2/2025 - 15 řeč přímo o způsobu, jakým sám navrhovatel vykonává advokacii, nejednalo by se s ohledem na shora uvedené za nijak nepřiléhavý výrok (srov. odst. [18]) či výrok, který by i z jiných důvodů – ať již svou povahou či intenzitou – zakládal závěr o podjatosti Mgr. Krýsla (odst. [15] až [17]).

[21] Podjatost nelze spatřovat ani ve formulaci, že je navrhovatel s jinými osobami „*ve při*“. Nejvyšší správní soud ponechává stranou, že navrhovatel je na různá vyjádření související jeho osobou poměrně citlivý (srov. např. případy vzpomenuté v odst. [16] výše). Nic nenásvědčuje tomu, že jednalo o (nepovedený) pokus o žert. Šlo o standardní formulaci uvedenou ve spisovném jazyce, která byla jednou z možných forem vyjádření, že se nějaké osoby spolu nachází ve sporu.

[22] Z hlediska objektivního při posuzování námitky podjatosti Nejvyšší správní soud poukazuje také na to, že podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Nelze tak činit závěry o podjatosti Mgr. Krýsla jen na základě zmínky v jiném řízení, na kterém se také podílel (věc sp. zn. 55 A 2/2025). Podobné se týká i argumentace, dle níž snad Mgr. Krýsl měl v minulosti, pokud by postupoval správně, učinit v souvislosti s jinými osobami oznámení Policii České republiky.

[23] Ostatně – pokud navrhovatel argumentuje tím, že mu nebylo včas přeposláno vyjádření odprůrce – procesní postup soudce v řízení, včetně otázek (způsobu) doručování také nemůže být bez dalšího důvodem k vyloučení soudce (viz odst. [9] výše; k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2021, č. j. Nao 136/2021-42). Pokud by tím snad byla dotčena procesní práva navrhovatele, jednalo by se spíše o důvod pro uplatnění příslušného opravného prostředku. Z navrhovatelovy formulace navíc ani není zřejmé, o jakém konkrétním řízení hovoří, a sám si věci není jistý, neboť uvádí, že vytykánoho pochybení se měl Mgr. Krýsl dopustit, „*pokud si žalobce správně vzpomíná*“.

[24] Za zcela irelevantní považuje Nejvyšší správní soud argumentaci, dle níž měl mít sám Mgr. Krýsl problémy s komunikací na pracovišti. Tato věc nemá žádnou spojitost s projednávaným případem.

[25] Z tvrzení navrhovatele ani ze skutečností, jež lze nalézt v soudním spise, dále nevyplývají byť jen náznaky toho, že by zde existoval jakýkoli vztah Mgr. Krýsla k dané

pokračování

věci či k účastníkům, jenž by mohl zpochybnit, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně v nyní projednávaném případě rozhodovat. Nejvyšší správní soud tak mj. doplňuje, že i kdyby snad výrok napadaný navrhovatelem (viz citace v odst. [2]) bylo možné připsat přímo Mgr. Krýslovi (srov. odst. [14]) a mířil bezprostředně na adresu navrhovatele, resp. jeho činnosti, nebyl by to důvod pro vyloučení Mgr. Krýsla (viz odst. [15] až [17], odst. [21]).

[26] Vzhledem k tomu, že navrhovatelem uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že Mgr. Alexandr Krýsl není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. Nao 204/2025.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2025

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu